

[Industriministeren]

geringen har allerede i 1990 og 1991 taget en række erhvervspolitiske initiativer, som har direkte relevans i forhold til emnet for dagens forespørgselsdebat, og lad mig tage dem fra en ende af.

Der er i alt tale om fem større initiativer. For det første vil jeg nævne Folketingets vedtagelse af erhvervsfremmeloven, som trådte i kraft den 1. januar 1991. Den repræsenterer klart en modernisering og effektivisering af erhvervsfremmebestræbelserne. Der er blevet nedsat et erhvervsudviklingsråd som afløser for en række råd med specielle opgaver, og dette nye råd har allerede bevist sin duelighed. På en langt mere overordnet måde, end det tidligere var muligt, har det virkelig seriøst markeret sig i debatten om industripolitikken fremtidige indretning med henblik på at påvirke erhvervsstrukturen i Danmark. De virksomhedslukninger, vi har set i de seneste måneder, er jo reelt et udtryk for erhvervslivets strukturtilpasning til nutidens krav. Denne proces er ikke smertefri, men den er nødvendig. Erhvervsudviklingsrådet har i 1991 drøftet regionalpolitikken og har anbefalet regeringen at skabe mulighed for udarbejdelse og gennemførelse af regionale udviklingsprogrammer med henblik på øget lokalt engagement og større effektivitet.

Jeg vil for det andet understrege, at regeringen er enig med Erhvervsudviklingsrådet i, at regionale udviklingsprogrammer er en spændende og ny måde at fremme udviklingen på. Jeg har derfor fremsat et lovforslag om kommuners adgang til at deltage i erhvervsudviklingsaktiviteter, og jeg forventer i øvrigt, at forslaget kan vedtages i denne samling. Jeg vil ikke her komme ind på fordelene ved at anvende den flerårige programmetode eller det nyttige i, at staten, amterne, kommunerne og erhvervslivet samarbejder om en strategi og en fælles ramme for en regions udvikling; det har jeg allerede gjort i forbindelse med fremsættelsen af lovforslaget. Men det er naturligvis helt klart, at jeg må opfordre de lokalsamfund, som rammes af virksomhedslukninger, til at arbejde aktivt med på programiden.

Det kan også meget vel tænkes, at koncerter, der nedlægger virksomheder i forbindelse med en strukturtilpasning, kan overtales til at indskyde beløb til programmernes gennemførelse, for det er jo, som jeg har været inde på, ikke altid på grund af konkurser, at der finder

virksomhedslukninger sted. Jeg vil i den forbindelse gøre opmærksom på, at kommuner i områder, der rammes af lukninger, ikke dermed er frataget muligheden for at yde borgerne en tilfredsstillende service eller bidrage til udviklingen af lokalområdet. Opbygningen af skattesystemet medfører, at tabet for kommunerne mindskes, idet staten bærer sin del af tabet. Overførselsindkomster udbetales automatisk til ledige, og også her bærer staten sin store del. Endelig sikrer den kommunale udligning, at kommuner, der har en svagere vækst eller direkte fald i indkomsterne, får større hjælp, og dette har især betydning for kommuner med et særlig svagt beskatningsgrundlag.

For det tredje vil jeg fremhæve regeringens bestræbelser for effektivt at udnytte de muligheder, EF's strukturfonde repræsenterer. Det er med glæde, jeg for et par uger siden modtog meddelelse om, at Regionalfonden, som jo også er mit ansvarsområde, kort før jul har besluttet at tildele danske regioner yderligere 111 mio. kr. i årene 1992 og 1993. Beløbene fordeles sig med 35 mio. kr. til mål 2-områderne i Nordjylland og på Vestlolland, 17 mio. kr. i henhold til Straightprogrammet i de samme områder, 43 mio. kr. til dansk-tyske grænseoverskridende samarbejdsprojekter samt 16 mio. kr. til et bornholmsk-baltisk samarbejde. De to sidste godkendelser er baseret på det, der kaldes Interregprogrammet. Strukturfondsmidlerne skal bruges i regioner, som er særlig vanskeligt stillede, og jeg må gøre opmærksom på, at der på finansloven for 1992 er afsat de midler, som er tilstrækkelige for de regionale offentlige myndigheder sammenholdt med pengene fra Regionalfonden.

For det fjerde har jeg i efteråret 1991 efter indstilling fra Erhvervsudviklingsrådet anmodet EF's konkurrencemyndigheder om godkendelse af en række danske regioner som støtteberettigede i 5-års-perioden 1992-96, og Industriministeriet og Kommissionen har forhandlet sig frem til en geografisk afgrænsning, som er acceptabel for begge parter. Efter denne aftale kan der i vanskeligt stillede egne, der rummer 19 pct. af landets befolkning, lovligt gøres brug af virksomhedsrettede tilskud som regionalpolitisk instrument, f.eks. ved iværksættelse af regionale erhvervsudviklingsprogrammer. Jeg har således allerede sørget for, at der som et beredskab er forhåndssikret EF-